
CONSUMER CHOICE CENTER

GEEN BUITENLANDS VETO

OP AMERIKAANSE ENERGIE-UITSPRAKEN

---

*Een halt toeroepen aan internationale
juridische aanvallen op energiegebied*

DOOR

Yaël Ossowski

Inleiding

Wanneer elk groot energiegeschil opnieuw kan worden beoordeeld of in het buitenland kan worden behandeld nadat een Amerikaanse jury een uitspraak heeft gedaan, dan is geen enkel vonnis ooit werkelijk definitief — en is geen enkel infrastructuurproject ooit werkelijk veilig. Dat is de les van de Dakota Access Pipeline, een voortdurend juridisch geschil dat zich een weg baant door de rechtbanken in North Dakota en nu ook op het Europese continent. Op 19 maart 2025, na een proces van drie weken, oordeelde een negenkoppige jury in Morton County, North Dakota, dat Greenpeace op meerdere gronden aansprakelijk is bevonden in verband met de protesten tegen de Dakota Access Pipeline. De jury kende aan het infrastructuurbedrijf Energy Transfer LP een schadevergoeding toe van \$667 miljoen, die later door de rechter werd verlaagd naar \$345 miljoen¹.

De jury stelde vast dat Greenpeace USA, Greenpeace International en het Greenpeace Fund de exploitatie van de Dakota Access Pipeline van Energy Transfer — die ruwe olie vervoert van de Bakken-schalievelden in het noordwesten van North Dakota naar de Patoka Oil Terminal in het zuiden van Illinois — schade hebben berokkend. Deze schade vloeide voort uit gedragingen die verband hielden met de protestcampagne, waaronder claims wegens smaad, onrechtmatige inmenging in de bedrijfsvoering, onrechtmatige samenspanning, overlast en onrechtmatige betreding.

Enkele weken voordat de zaak in North Dakota werd behandeld, in februari 2025, spande Greenpeace International een anti-SLAPP-rechtszaak (Strategic Lawsuit Against Public Participation) aan bij een rechtbank in

Nederland (waar Greenpeace is gevestigd)². De organisatie betoogde dat de richtlijn van de Europese Unie over “onrechtmatige gerechtelijke procedures” de milieugroep beschermt tegen elk vonnis in deze zaak.

In die zaak wordt een Nederlandse rechter gevraagd om een rechterlijke voorziening te treffen door de zaak in North Dakota aan te merken als een SLAPP-rechtszaak onder het Europees recht, waardoor de Amerikaanse uitspraak nietig verklaard of ondermijnd zou worden.

Een jaar na het vonnis, op 27 maart 2026, diende Greenpeace een verzoek in voor een nieuw proces bij de districtsrechtbank van North Dakota, met als doel het juryproces en de civielrechtelijke schadevergoeding ongedaan te maken. Ondertussen staat de Nederlandse zaak gepland voor een hoorzitting medio april 2026.

Op dit moment is dit een van de meest ingrijpende vonnissen tegen een milieuorganisatie vanwege protestacties tegen energieprojecten in de Amerikaanse geschiedenis. De gevolgen zullen ongetwijfeld bepalen hoe activistische groepen omgaan met protesten en de inzet van hun middelen. De poging om het Amerikaanse rechtssysteem te omzeilen door gebruik te maken van een EU-anti-SLAPP-richtlijn is echter ook een monumentale bron van controverse die de rechtsstaat, de internationale handel en de toekomst van energieprojecten aan beide kanten van de Atlantische Oceaan bedreigt.

Terwijl de behoefte aan wereldwijde energieproductie en -voorziening blijft toenemen, zal de inzet van deze procedures diepgaande gevolgen hebben voor

consumenten in de Verenigde Staten, Europa en de rest van de wereld. Dit geldt evenzeer voor milieuprotesteersers die zich met zowel legale als illegale middelen tegen deze en soortgelijke projecten verzetten. We kunnen verwachten dat deze confrontaties tussen energieproducenten en ideologische groepen die tegen energieproductie zijn, vaker zullen voorkomen en kostbaarder zullen worden. Daarom moeten we als samenleving bepaalde basisregels en juridische procedures accepteren en respecteren.

Een status quo waarin binnenlandse juryprocessen worden verplaatst naar buitenlandse rechtbanken zou niet alleen toekomstige energieontwikkeling onnodig schaden, maar ook de middelen van bestaan en de kosten van levensonderhoud van honderden miljoenen Amerikanen en Europeanen aantasten.

Dit is niet louter een strijd tussen een energiebedrijf en een activistische ngo. Het is een test of kritieke energie-infrastructuurprojecten, en de consumenten die daarvan afhankelijk zijn, onderworpen kunnen worden aan jarenlange internationale procesvoering en “forum shopping” nadat een Amerikaanse jury de feiten al heeft gewogen. Dat vormt de kern van dit document³.

Hierin onderzoeken we het gebruik van ontwrichtende directe acties door milieu-ngo's die in talrijke gevallen de grenzen

van vreedzaam protest overschrijden. Tevens belichten we de problemen met de buitengerechtelijke procedure in Nederland, tonen we aan waarom Energy Transfer v. Greenpeace in Amerikaanse rechtbanken thuishoort, en leggen we uit waarom dit alles van belang is voor consumenten die vertrouwen op betaalbare energie en een stabiele economie voor hun levensstandaard.

Een pad van vernietiging

As we have covered in previous research, few things are as obvious in the realm of public policy as the need to produce energy to heat homes, fuel cars, and drive businesses. There remain dedicated ideological campaigns committed to shackling the industry, and by extension, its customers, using physical and non-physical tactics within the legal system and at energy production sites.

Beginning in the 1960s, a countercultural popular revolution began in many Western nations to protest “on behalf of the environment” and against growing industrialization: building projects, nuclear development, commercial fishing, overpopulation, river pollution, pesticides like DDT, deforestation, and oil and gas production⁴.

Protestacties varieerden van “tree sitting” en de fysieke bezetting van ruimtes tot het blokkeren van schepen op zee om de commerciële visserij te stoppen. In de afgelopen twee decennia is veel protestactiviteit gericht op het uitfasen van CO2-emissies en het aanpakken van de invloed daarvan op de wereldwijde klimaatverandering. Hierbij wordt gemikt op energie-infrastructuurprojecten zoals oliepijpleidingen, raffinaderijen,

kolencentrales en zelfs koolstofvrije kernreactoren⁵.

Nieuwere methoden van activisten omvatten tegenwoordig het opwerpen van wegblokkades en het zich vastlijmen aan het wegdek om het verkeer te stoppen (Extinction Rebellion), het gooien van soep en verf naar gevierde kunstwerken in galerijen (Just Stop Oil)⁶, en het beklimmen van torens om grote spandoeken met provocerende pro-klimaatboodschappen op te hangen. De voormalige Canadese minister van Milieu, Steven Guilbeault, maakte naam als Greenpeace-activist die in 2001 de CN Tower in Toronto beklom om een doek te onttollen tegen het feit dat Canada en de Verenigde Staten het Kyoto-protocol niet hadden geratificeerd⁷.

“pijpleidingvandalen” of “klepdraaiers” schuldig bevonden aan het knoeien met en onklaar maken van pijpleidingapparatuur. Dit is een tactiek die tientallen beklaagden in verschillende rechtszaken hebben geprobeerd te rechtvaardigen op grond van “klimaatnoodzaak”, wat door rechtbanken is afgewezen¹⁰. Deze geschiedenis van activistische campagnes en protestacties brengt ons bij Standing Rock en de zaak *Energy Transfer v. Greenpeace*.

Greenpeace werd niet beschuldigd van brandstichting of sabotage, maar de jury in North Dakota stelde vast dat hun gedrag een andere juridische grens overschreed: van beschermd protest naar smaad, onrechtmatige betreding en onrechtmatige hinder.

Het “Standing Rock” draaiboek

In de periode 2016-2017 werden georganiseerde protestacties tegen de Dakota Access Pipeline een belangrijk speerpunt voor milieugroepen zoals Greenpeace en delen van de lokale Standing Rock Sioux-stam. Dit culmineerde in een wereldwijde solidariteitsbeweging die bekend staat als de “Standing Rock Protests”, wat wereldwijd leidde tot vergelijkbare acties en lokale demonstranten aanzette tot escalerende tactieken.

De Dakota Access Pipeline heeft een capaciteit van ongeveer 570.000 vaten per dag en transporteert ruwweg 40 tot 50 procent van de ruwe olieproductie uit de Bakken-regio. Hiermee is het een cruciale verbinding voor het op de markt brengen van Amerikaanse olie voor zowel binnenlands gebruik als export.

Sommige van deze milieuacties ontvaardden in geweld. Tussen 1996 en 2002 pleegden groepen zoals het Earth Liberation Front en hun bondgenoten meer dan 600 brandstichtingen, bomaanslagen en sabotage-acties die waarschijnlijk zo’n \$42 miljoen aan schade veroorzaakten — genoeg om officieel te worden aangemerkt als een binnenlandse terreurgroep⁸.

Gedurende de jaren tachtig begonnen activisten in de Pacific Northwest met het slaan van metalen pinnen in bomen (“tree spiking”), zodat het blad van een houthakker bij impact zou versplinteren⁹. Recentelijk zijn ook zogenaamde

Onder de vorderingen in de zaak in North Dakota stelde de jury vast dat Greenpeace-activisten bij Standing Rock Energy Transfer hebben belasterd door valselijk te beweren dat oude tribale begraafplaatsen tijdens de bouw werden vernietigd en dat er excessief geweld werd gebruikt tegen demonstranten. Deze beweringen werden zowel in de officiële communicatie van Greenpeace als in hun publieke campagnes gevonden, bedoeld om banken en financiële instellingen die het energieproject financierden onder druk te zetten.

De jury stemde ook in met de beschuldigingen dat Greenpeace onrechtmatige betreding van privéterrein en beschadiging van apparatuur heeft gefaciliteerd, waaronder vandalisme aan pijpleidingpompen, het doorsnijden van hydraulische slangen en het in brand steken van bulldozers. Al deze acties vertraagden het pijpleidingproject, bedreigden de economische levensvatbaarheid ervan en brachten middelen, infrastructuur en mensen in gevaar. Hoewel Greenpeace ontkende dat hun medewerkers en vrijwilligers deelnamen aan de directe acties, was de jury niet overtuigd door hun verweer¹.

Gedurende de zaak presenteerde Energy Transfer bewijs dat de acties van Greenpeace direct schade toebrachten aan eigendommen en economische investeringen. Er was sprake van meer dan \$60 miljoen aan extra beveiligingskosten, \$80 miljoen aan vertraagde exploitatie, \$96 miljoen aan herfinanciering door het verlies van bankrelaties, en nog veel meer. Dit houdt nog geen rekening met het verlies aan economische output door de vertragingen bij het op de markt brengen van brandstoffen. Simpel gezegd: honderden miljoenen dollars aan productief kapitaal en

energie gingen verloren door protesten en activistische acties die een oliepijpleiding blokkeerden.

Wat begon als protesten op de grond met een klein aantal activisten, groeide uit tot een gecoördineerde campagne onder leiding van Greenpeace gericht op de banken en verzekeraars die het project financierden. En dat had een reële impact.

Maar toen die drukmethoden er niet in slaagden de bouw te stoppen, werd procederen het wapen bij uitstek. De zaak in North Dakota is de reactie van Energy Transfer op die escalatie. Het antwoord van Greenpeace op het dreigende vonnis — door een zaak aan te spannen bij een Nederlandse rechtbank nog voordat de jury in Morton County een uitspraak had gedaan — onthult een verdere ontwikkeling: het gebruik van buitenlandse rechtssystemen als vangnet wanneer binnenlandse campagnes falen.

De Nederlandse omweg

Op 11 februari 2025, nog voordat de jury in beraad was gegaan en voordat er één vonnis was geveld, wendde Greenpeace International zich tot de Nederlandse rechter met een beroep op de anti-SLAPP-richtlijn van de Europese Unie². Deze richtlijn is, net als diverse wetten in de VS, bedoeld om journalisten, maatschappelijke organisaties en klokkenluiders te beschermen tegen verstikkende rechtszaken die door machtige belangen worden aangespannen om hen het zwijgen op te leggen. De richtlijn was echter niet bedoeld om een buitenlandse rechtbank jurisdictie te verlenen over een Amerikaans juryproces dat nog niet was afgerond.

Toen de jury in North Dakota op 19 maart 2025 haar vonnis uitsprak en de eisers in het gelijk stelde tegenover Greenpeace, ging de milieugroep niet direct in beroep tegen de beslissing. In plaats daarvan richtte zij zich op het juridische traject dat zij al in Nederland had geopend.

Wat Greenpeace van de Nederlandse rechter vraagt, is opmerkelijk qua reikwijdte. Het wil dat Nederland verklaart dat de rechtszaak van Energy Transfer in North Dakota een “onrechtmatige gerechtelijke procedure” vormde onder het Europees recht, en dat Greenpeace een tegenschadevergoeding krijgt toegekend naar aanleiding van die procedure. In de praktijk zou dit een Europese rechter positioneren als een instantie die een Amerikaans civiel proces toetst: de rechter zou beslissen of een Amerikaans bedrijf het legitieme recht had om in Amerikaanse rechtbanken, onder Amerikaans recht, voor een Amerikaanse jury een zaak aan te spannen.

Op 27 maart 2026, een week voordat de Nederlandse zaak gepland stond voor een zitting, dienden de gedaagden van Greenpeace een verzoek in voor een nieuw proces bij de districtsrechtbank van North Dakota. Tegelijkertijd vochten zij het vonnis op meerdere gronden aan, waaronder vooringenomenheid van de jury, bewijsbeslissingen en persoonlijke rechtsmacht¹³.

De organisatie bewandelt twee juridische sporen tegelijk — één in de staat waar het proces plaatsvond en één in een land waar de wet, de cultuur en het politieke klimaat veel sympathieker staan tegenover haar zaak. Dit vertroebelt de reden voor de oorspronkelijke rechtszaak van Energy Transfer, namelijk de aanzienlijke economische schade die door de acties van

Greenpeace is veroorzaakt.

Dat is niet hoe rechtssystemen horen te werken.

De Nederlandse zaak die de anti-SLAPP-vordering beoordeelt, staat gepland voor eind april 2026. Energy Transfer heeft van haar kant een verzoek ingediend bij het Hooggerechtshof van North Dakota om deze procedures te blokkeren en duidelijk te maken dat de Amerikaanse rechtsgang de aangewezen weg is.

Indien de Nederlandse rechter de kant van Greenpeace kiest en later dit jaar de anti-SLAPP-richtlijn inroept, zou Energy Transfer gedwongen kunnen worden de juridische kosten van Greenpeace te betalen, of zelfs meer via een tegenschadevergoeding. Dit zou een reële bedreiging vormen voor de juridische onafhankelijkheid, de internationale handel en voor consumenten die aan beide kanten van de oceaan afhankelijk zijn van een stabiele en betrouwbare energievoorziening.

Waarom het Amerikaanse rechtssysteem het laatste woord verdient

Het juridische proces in North Dakota is nog lang niet uitgeput. Greenpeace heeft op 27 maart 2026 een verzoek ingediend voor een nieuw proces. Mocht dat mislukken, dan blijft een volledig hoger beroep via de rechtbanken van North Dakota mogelijk, en ook het Amerikaanse Hooggerechtshof blijft een optie.

Wat men ook van het juryvonnis vindt, er is geen sprake van een tekortkoming in de rechtsgang die door een Nederlandse rechter op basis van Europees recht moet worden opgevuld. Greenpeace beschikt over rechtsmiddelen, zoals elke deelnemer aan het Amerikaanse rechtssysteem. De organisatie probeert deze simpelweg tegelijkertijd op twee continenten uit, in de hoop dat één forum een gunstiger resultaat oplevert dan het andere.

Dat is de definitie van “forum shopping” — en het is belangrijk dit bij de naam te noemen, want het precedent dat hiermee wordt geschapen, vormt het werkelijke gevaar. Als een verliezende partij in elk politiek gevoelig Amerikaans energiegescil een zaak kan aanspannen in een sympathieke buitenlandse jurisdictie onder een beschermend juridisch label, dan is een binnenlands vonnis nooit werkelijk definitief. De zaak eindigt dan niet in de rechtszaal, maar verplaatst zich. Dit model kan worden toegepast op de farmaceutische industrie, de landbouw, technologie, kunstmatige intelligentie en elke door Amerika geleide sector die te maken heeft met een politiek actieve oppositie die uitkijkt naar een meegaande buitenlandse rechter.

Deze manoeuvre wordt verpakt in de taal van anti-SLAPP-bescherming, een concept dat in de juiste context van grote waarde is. Anti-SLAPP-instrumenten zijn echter ontworpen om de vrijheid van meningsuiting te beschermen vóór of tijdens een proces, niet om te dienen als middel om uitkomsten opnieuw aan te vechten na een ongunstig vonnis in een ander land.

Aan dit alles ligt het principe van “judicial comity” (rechterlijke hoffelijkheid) ten grondslag — de langdurige verwachting tussen rechtbanken van verschillende naties dat zij elkaars legitieme juridische procedures en definitieve uitspraken respecteren. Dit is fundamenteel voor de internationale handel, bilaterale betrekkingen en de rechtsstaat. De zaak in North Dakota is behandeld door Amerikaanse juryleden, op Amerikaanse bodem, onder Amerikaans recht, met volledige waarborgen voor een eerlijk proces.

De staat North Dakota heeft in gerelateerde procedures zelf betoogd dat haar rechtbanken de autoriteit en de verantwoordelijkheid hebben om te waken tegen ongepaste zijdelingse aanvallen op hun eigen gerechtelijke procedures. Wanneer een buitenlandse rechtbank wordt gevraagd om een Amerikaans proces als onrechtmatig aan te merken, staat de hoffelijkheid dat niet toe. Het vereist juist het tegenovergestelde: dat het bezwaar thuishoort bij een Amerikaanse hof van beroep, niet in een Nederlandse civiele procedure ¹⁴.

De impact op de consument

Energie-infrastructuur is duur om te bouwen, vergunningverlening verloopt traag en de sector is extreem gevoelig voor juridische en politieke risico's. Pijpleidingen, raffinaderijen, LNG-terminals en de transmissielijnen die deze verbinden, worden niet gefinancierd op basis van optimisme¹⁵. Ze moeten een moeizaam proces doorlopen dat aanzienlijk kapitaal en rechtszekerheid vereist. Ze worden gefinancierd in de verwachting van niet alleen een stabiel economisch en juridisch klimaat, maar ook dat een afgerond juridisch geschil afgerond blijft. Wanneer een rechtbank spreekt, moeten de boeken over dat hoofdstuk kunnen worden gesloten, zodat kapitaal naar een volgend project kan vloeien.

Wanneer die verwachting wegvalt, blijven de kosten niet beperkt tot de bedrijfsbalans. Ze worden doorberekend. Geldverstrekkers verwerken onzekerheid in hun financieringsvoorwaarden. Verzekeraars verhogen de premies. Investeerders eisen hogere rendementen bij projecten waarbij het procesrisico geen duidelijk eindpunt heeft. Deze kosten bereiken uiteindelijk de consument via hogere energieprijzen, een tragere uitbouw van infrastructuur en een beperkter aanbod, precies op het moment dat de Amerikaanse vraag scherp toeneemt.

Recente gebeurtenissen in het Midden-Oosten, met name de oorlog met Iran en de knelpunten bij het transport van grondstoffen door de Straat van Hormuz, laten precies zien hoe dit uitpakt¹⁶.

De cijfers maken dit laatste punt onmogelijk te negeren. De Amerikaanse binnenlandse vraag naar elektriciteit zal naar verwachting

met meer dan 25% toenemen tegen 2030, gedreven door infrastructuur voor kunstmatige intelligentie, geavanceerde productie, elektrische voertuigen en datacenters. De productie en export van LNG zullen naar schatting met 10% per jaar groeien en meer dan verdubbelen voor het einde van het decennium, aldus de U.S. Energy Information Administration.

Die uitbreiding vereist voortdurende investeringen in nieuwe infrastructuur. Investeringen van die omvang vereisen juridische zekerheid. Een juridisch klimaat waarin een binnenlands vonnis over infrastructuur heropend kan worden in een buitenlandse rechtbank, stimuleert dit niet — en de consument, niet de aandeelhouder, zal uiteindelijk het verschil betalen.

Wrijving voor de toekomstige Europese energiestrategie

Sinds de grootschalige invasie van Oekraïne door Rusland in 2022, heeft Europa vier jaar lang koortsachtig gewerkt aan de herstructurering van zijn energievoorziening. Russisch pijpleidinggas, dat ooit meer dan 40% van het aardgas in de EU leverde, is grotendeels vervangen door import uit Noorwegen, Noord-Afrika en — cruciaal — de Verenigde Staten. Amerikaans LNG is een van de meest strategisch belangrijke goederen in de trans-Atlantische relatie geworden, met een waarde van meer dan \$13 miljard per jaar¹⁷.

Die relatie is afhankelijk van iets dat gemakkelijk over het hoofd wordt gezien als het soepel verloopt: juridische

voorspelbaarheid. Europese kopers, importeurs en distributeurs van Amerikaans LNG hebben er belang bij te weten dat de Amerikaanse energiebedrijven waarmee zij contracten sluiten, opereren in een stabiele juridische omgeving — een omgeving waarin een afgerond juryproces niet het startsein wordt voor een decennialange, internationale campagne in meerdere jurisdicties. Alles wat de kosten, complexiteit of onzekerheid van de Amerikaanse energieproductie verhoogt, is uiteindelijk een Europees energieprobleem. Hogere kosten voor Amerikaanse energieproducenten betekenen hogere prijzen voor Europese importeurs en leiden tot hogere rekeningen voor Europese huishoudens en bedrijven.

Er is ook een argument voor wederkerigheid dat Europese beleidsmakers er goed aan zouden doen te overwegen. Als een groot Nederlands of Duits bedrijf een ongunstig vonnis zou krijgen in een Nederlandse rechtbank, zou de Europese Unie niet verwachten dat een Amerikaanse rechtbank een zijdelingse aanval op die uitspraak in behandeling zou nemen. Juridische hoffelijkheid is geen eenrichtingsverkeer. De anti-SLAPP-richtlijn is in de EU aangenomen om het Europese maatschappelijk middenveld binnen haar eigen grenzen te beschermen, niet om juryprocessen in het buitenland aan te vechten¹⁸.

Een voorbeeld hiervan is INEOS Project One, een ethaankraker van €4 miljard in de haven van Antwerpen, de grootste investering in de Europese petrochemie in bijna 30 jaar. De installatie is ontworpen om de petrochemische fabriek met de laagste

emissies te zijn die ooit in Europa is gebouwd, wat de industriële capaciteit op het continent een impuls geeft. Het project beoogt goedkoop Amerikaans ethaangas te importeren om jaarlijks meer dan 1,5 megaton ethyleen te produceren, de basisstof voor tientallen andere chemicaliën, kunststoffen, kleding, medische apparatuur en isolatie. De fabriek zou de EU broodnodige energie en industriële mogelijkheden bieden en tegelijkertijd duizenden banen en kleinere industrieën ondersteunen¹⁹.

Klimaatactivisten, waaronder Greenpeace en ClientEarth, wendden zich tot Belgische rechtbanken om dit project te dwarsbomen, wat er uiteindelijk toe leidde dat de vergunning voor de fabriek in 2023 werd ingetrokken, voordat deze het jaar daarop door de Vlaamse minister van Omgeving werd hersteld²⁰. Sindsdien hebben de groepen de Vlaamse regering verzocht het project te annuleren, waarbij zij bezwaar maken tegen de mogelijke bijdrage aan toekomstige “plasticvervuiling” en zweren bij aanhoudende juridische druk²¹.

De juridische campagne tegen INEOS Project One biedt een concreet voorbeeld van hoe activistische procesvoering niet alleen Amerikaanse energieproducenten bedreigt, maar ook het Europese industriële concurrentievermogen en de energiezekeerheid.

Een Nederlandse procedure die Europese rechtbanken positioneert als scheidsrechters van Amerikaanse energiegeschillen in binnenlandse civiele rechtbanken, versterkt het trans-Atlantische partnerschap niet. Het introduceert precies het soort wrijving dat geen van beide partijen zich kan veroorloven op een moment dat energiezekerheid een geopolitieke noodzaak is.

Beleidsaanbevelingen

1. De Europese Commissie moet de reikwijdte van de anti-SLAPP-richtlijn verduidelijken om te voorkomen dat deze wordt gebruikt als instrument om volledig berechte buitenlandse vonnissen ongedaan te maken, zodat het oorspronkelijke doel van de richtlijn — het beschermen van oprechte maatschappelijke actoren tegen onrechtmatige rechtszaken — behouden blijft.

2. Het Amerikaanse Congres moet wetgeving aannemen waarin wordt bevestigd dat buitenlandse anti-SLAPP-uitspraken die invloed hebben op binnenlandse processen, niet kunnen worden erkend of gehandhaafd in Amerikaanse rechtbanken.

3. Het Amerikaanse ministerie van Buitenlandse Zaken en de Amerikaanse Handelsvertegenwoordiger moeten deze zaak aankaarten in de context van de energierelatie tussen de VS en de EU, waarbij zij duidelijk maken dat juridische soevereiniteit een voorwaarde is voor partnerschappen in energie-investeringen.

4. Wetgevende macht op staatsniveau in de VS zou anti-SLAPP-wetten moeten aannemen die procedurele bescherming bieden in toekomstige zaken.

Conclusie

Juryleden in North Dakota hebben drie weken aan getuigenverklaringen aangehoord. Een rechter in North Dakota heeft een definitief vonnis gewezen. De procedures na het proces zijn in volle gang en de volledige weg naar hoger beroep staat open voor alle partijen in de zaak. Dat is waar deze zaak thuishoort — niet in een rechtbank in Den Haag, waar het recht anders is, de jury nooit zitting heeft gehad, en de uitspraak wordt gezocht omdat de eerste onbevredigend was.

Als de rechtbanken die deze zaak hebben behandeld geen definitief antwoord kunnen geven, dan zullen consumenten in beide landen de prijs betalen voor de onzekerheid in de vorm van hogere

energiekosten, vertraagde projecten en een investeringsklimaat waarin geen enkel vonnis standhoudt.

De belangen reiken veel verder dan één pijpleidingbedrijf en één milieu-ngo. Als de Nederlandse procedure erin slaagt het vonnis uit North Dakota te ondermijnen — zij het via een toekenning van tegenschadevergoeding, via een verklaring van misbruik, of simpelweg door jarenlange parallelle procesvoering die Energy Transfer uitput tot een schikking — dan komt dit model voor iedereen beschikbaar.

Elk infrastructuurbedrijf dat een betwist binnenlands vonnis wint, zal geconfronteerd

worden met het vooruitzicht dat een buitenlands forum heropent wat de binnenlandse rechter heeft gesloten. Dit zal de internationale handel, investeringen en betaalbare energiemarkten voor consumenten die deze nodig hebben, verder schaden.

Een rechtssysteem dat geen definitief uitsluitsel kan bieden, biedt de deelnemers niets. Omwille van de juridische hoffelijkheid, trans-Atlantische energie-investeringen en consumenten aan beide kanten van de Atlantische Oceaan die afhankelijk zijn van betaalbare, betrouwbare energie, moet North Dakota het aangewezen forum blijven.

- 1 Mary Steurer, "Judge Finalizes Order for Greenpeace to Pay \$345 Million in North Dakota Oil Pipeline Case," North Dakota Monitor, February 27, 2026, <https://northdakotamonitor.com/2026/02/27/judge-finalizes-order-for-greenpeace-to-pay-345-million-in-north-dakota-oil-pipeline-case/>.
- 2 Greenpeace International, "Greenpeace Defendants File Motion for New Trial in North Dakota Court," April 1, 2026, <https://www.greenpeace.org/international/press-release/82435/greenpeace-motion-for-new-trial-north-dakota-et-slapp/>.
- 3 Yaël Ossowski, "Energy Production Liability Protection," Consumer Choice Center, September 10, 2025, <https://consumerchoicecenter.org/energy-production-liability-protection/>.
- 4 "The Modern Environmental Movement," PBS American Experience, accessed April 8, 2026, <https://www.pbs.org/wgbh/americanexperience/features/earth-days-modern-environmental-movement/>.
- 5 Bill McKibben, "Remember This: 350 Parts Per Million," The Washington Post, December 28, 2007, <https://www.washingtonpost.com/wp-dyn/content/article/2007/12/27/AR2007122701942.html>.
- 6 Zoe Tidman, "Who Are Just Stop Oil? The Climate Protesters," The Independent, November 28, 2022, <https://www.independent.co.uk/climate-change/news/just-stop-oil-m25-protest-b2234392.html>.
- 7 Levon Sevunts, "New Environment Minister Downplays Questions About Past Activism, Says He Has No 'Secret Agenda,'" Radio Canada International, October 27, 2021, <https://ici.radio-canada.ca/rci/en/news/1835042/new-environment-minister-downplays-questions-about-past-activism-says-he-has-no-secret-agenda>.
- 8 "Earth Liberation Front," Counter Extremism Project, accessed April 8, 2026, <https://www.counterextremism.com/supremacy/earth-liberation-front>.
- 9 Peter N. Spotts, "A 'Spike' in the Woods: A Dangerous Protest Tactic," The Christian Science Monitor, August 11, 1987, <https://www.csmonitor.com/1987/0811/aspikes.html>.
- 10 Tom Lutey, "Climate Change Defense Rejected by Montana Supreme Court," Great Falls Tribune, March 4, 2020, <https://www.greatfallstribune.com/story/news/2020/03/04/climate-change-defense-rejected-montana-supreme-court-leonard-higgins/4953772002/>.
- 11 Karen Zraick, "Judge Approves \$345 Million Verdict Against Greenpeace in Pipeline Suit," The New York Times, February 27, 2026, <https://www.nytimes.com/2026/02/27/climate/greenpeace-energy-transfer-verdict-dakota-access.html>.
- 12 "Netherlands: Greenpeace's Lawsuit Against Energy Transfer Under EU Anti-SLAPP Directive Opens in Court," Business & Human Rights Resource Centre, July 4, 2025, <https://www.business-humanrights.org/en/latest-news/netherlands-greenpeace-lawsuit-against-energy-transfer-under-eu-anti-slapp-directive-opens-in-court/>.
- 13 "Greenpeace Defendants File Motion for New Trial in North Dakota Court," Greenpeace International, March 31, 2026, <https://www.greenpeace.org/international/press-release/82435/greenpeace-motion-for-new-trial-north-dakota-et-slapp/>.
- 14 Mary Steurer, "Pipeline Developer Asking North Dakota Supreme Court to Weigh in on Foreign Greenpeace Case," North Dakota Monitor, December 1, 2025, <https://northdakotamonitor.com/2025/12/01/pipeline-developer-asking-north-dakota-supreme-court-to-weigh-in-on-foreign-greenpeace-case/>.
- 15 Daniel Johnston, International Petroleum Fiscal Systems and Production Sharing Contracts (Tulsa, OK: PennWell Books, 1994).
- 16 War with Iran Delivers High Oil Prices and Another Shock to the Global Economy," PBS NewsHour,

March 10, 2026,

<https://www.pbs.org/newshour/world/war-with-iran-delivers-high-oil-prices-and-another-shock-to-the-global-economy>.

17 Anne-Sophie Corbeau, "Bridging the US-EU Trade Gap with US LNG Is More Complex Than It Sounds," Center on Global Energy Policy at Columbia University, February 20, 2025,

<https://www.energypolicy.columbia.edu/bridging-the-us-eu-trade-gap-with-us-lng-is-more-complex-than-it-sounds/>.

18 Yaël Ossowski & Eglė Markevičiūtė, "A Consumer-Focused Alternative: Reshoring Atlanticism in the Age of Uncertainty," Consumer Choice Center, March 5, 2025,

<https://consumerchoicecenter.org/a-consumer-focused-alternative-reshoring-atlanticism-in-the-age-of-uncertainty/>.

19 Yaël Ossowski & Eglė Markevičiūtė, "A Consumer-Focused Alternative: Reshoring Atlanticism in the Age of Uncertainty," Consumer Choice Center, March 5, 2025,

<https://consumerchoicecenter.org/a-consumer-focused-alternative-reshoring-atlanticism-in-the-age-of-uncertainty/>.

20 "Ineos Seeks Redress from Belgium over Suspension of Plant Permit," Financial Times, February 11, 2026,

<https://www.ft.com/content/cfc8dda3-55ad-4e2c-9a2d-40557223727f>.

21 "New Report Reveals INEOS' Real Impact as Lawyers Urge End to 'Project One'," ClientEarth, April 1, 2025,

<https://www.clientearth.org/latest/press-office/press-releases/new-report-reveals-ineos-real-impact-as-lawyers-urge-end-to-project-one/>.

CONSUMER
CHOICE
CENTER

info@consumerchoicecenter.org
consumerchoicecenter.org

*Golden Cross House, 8 Duncannon Street
London, WC2N 4JF, UK*

*712 H St NE PMB 94982
Washington, DC 20002*